

بررسی تاثیر توانایی مدیریت بر رابطه بین ارتباطات سیاسی و هزینه نمایندگی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

امیر جوادی نیا

دانشجوی دکتری گروه حسابداری، دانشکده اقتصاد، دانشگاه مازندران، ایران.
amirsamakosh@gmail.com

شماره ۲۱ / بهار ۱۳۹۹ (جلد اول) / صص ۱۴۴-۱۶۳
چشم انداز حسابداری و مدیریت (دوره سوم)

چکیده

هدف از این تحقیق تبیین رابطه ارتباطات سیاسی و هزینه نمایندگی با توجه به توانایی مدیریت می باشد. نمونه آماری شامل ۱۲۷ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در یک دوره ۵ ساله از ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۷ انتخاب گردیده است. این تحقیق بر اساس اهداف، از نوع تحقیقات کاربردی و در فرضیات در حیطه تحقیقات همبستگی می باشد. به منظور آزمون فرضیات از مدل رگرسیونی حداقل مربعات تعمیم یافته در نرم افزار Eviews10 استفاده شده که نتایج نشان می دهد رابطه مستقیم و معناداری بین ارتباطات سیاسی و هزینه نمایندگی وجود دارد، که این رابطه با توانایی مدیریت تعدیل می گردد به عبارت دیگر مدیر توانا افزایش هزینه نمایندگی ناشی از روابط سیاسی را نه تنها کنترل، بلکه کاهش نیز می دهد.

کلید واژه ها: ارتباطات سیاسی، توانایی مدیریت، هزینه نمایندگی، Q توبین.

مقدمه

از دیدگاه نظریه نمایندگی کاربرد نظریه های هنجاری حسابداری بیشتر به خاطر اعمال نفوذ سیاسی است. هرگاه بحرانی به وجود می آید نمایندگان موضع خود را بر پایه تامین منافع عموم می گذارند و علت را ناکارایی بازار می دانند و با تصویب مقررات می خواهند در بازار مداخله کنند. بنابراین با استفاده از نظریه های هنجاری دیدگاه خود را توجیه می کنند. طرفداران نظریه نمایندگی معتقدند با استفاده از این نظریه صورت های مالی و نبود یک نظریه، جامعه حسابداری توجیه می شود. به هر حال از آن جهت که نظریه بر پایه این فرض قرار دارد که هر کس به گونه ای عمل می کند که منافع خود را به حداکثر برساند، از نظر اجتماعی و سیاسی مورد انتقاد قرار می گیرد. وجود تضاد منافع بین مدیران و سهامداران می تواند به مشکلات و مسائل نمایندگی منتهی شود که براساس نظریه نمایندگی دارای هزینه است. هزینه های نمایندگی در نتیجه جداسازی مالکیت و کنترل به وجود می آید. روابط نمایندگی زمانی رخ می دهد که مالکان، نمایندگان را برای انجام خدمتی به جای خود استخدام می کنند و معمولاً حق تصمیم گیری را به نمایندگان واگذار می کنند. مطابق تئوری نمایندگی هر یک از طرفین سعی دارند که منافع شخصی خود را حداکثر کنند. از این رو وجود ساز و کار کنترلی و یا نظارتی کافی برای محافظت از سهامداران در مقابل